

være Anledning til i § 41 at tilføje, hvorledes der skal forholdes, naar Forhøringscontracten er indgaaet paa den tredie Maade, som den ærede Landsthingsmand (Wessely) omtalte. — Jeg maa jo naturligtvis indrømme, at det meget godt kan være, at flere af Bestemmelserne i Lovudkastet kunde gives i en Redaction, hvorved de vilde blive tydeligere, og dersom et Udvalg bliver nedsat, vil dette formodentlig ogsaa have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. — Det er blevet udtalt af et æret Medlem (Strøm), at, naar Bespiisningsreglementet hidtil havde været bestemt ved kongelig Resolution, kunde det ikke gaae an ved denne Leilighed at træffe en saadan Foranstaltning, hvorefter Retten til at foretage Forandringer deri gik over til Ministeriet. Jeg troer imidlertid, at, naar denne Bestemmelse optages her med Repræsentationens Samtykke og Kongens Stadfæstelse, skeer Forandringen ved Lov, og mere antager jeg ikke, man kan fordre. Det er iøvrigt naturligt, at der fra Ministeriets Side ikke kan være nogen som helst Anledning til at foretage Forandringer i et saadant Reglement, naar der ikke fra de Paagjældende kommer Besvælinger eller Andragender til Ministeriet om Forandringer deri. Saalænge Saadant ikke foreligger for Ministeriet, maa det jo antage, at alle Vedkommende ere tilfredse med de gjældende Regler.

Sass: Da der allerede er gjort saamange Betragtninger gjældende med Hensyn til det foreliggende Lovudkast, skal jeg indskrænke mig til at ytre den Formening, at Begyndelsen af § 2 er i Modsigelse med det øvrige af Paragraphen, og at det første Punctum helst maatte for Tydeligheds Skyld gaae ud. Naar Meningen skal udtrykkes tydeligere, vilde det blive en temmelig vidtløftig Paragraph; saaledes som det her staaer, naar det nemlig hedder, at Skipperen er berettiget til at anvende Magt og Tyang for at skaffe sig Rydighed, er det aldeles ubestemt betegnet. Den Rydighed, han skal skaffe sig, naar der ikke er Nød paa færde, er nøie bestemt i selve Loven, og der

er Ingen, der falder paa, at han skal kræves til Ansvar for at have givet en ung Dreng et Par paa Ørerne for at bringe ham til at tie stille; men vi have seet saa mange Exempler paa, at en Capitain er gaaet videre; vi have seet Exempler paa de grusomste Mishandlinger s. Ex. af Røghedsbrenge, og i saadanne Tilfælde kunde det skee, at man skød sig ind under den Bestemmelse, der findes i det første Punctum af denne Lovs § 2. Man har de vædsomste Exempler paa Mishandlinger ombord, og vi skulle derfor ikke give Skibsførerne Leilighed til at kunne skyde sig ind under Loven; idet de kunne sige: for at forstærke os Rydighed have vi pryglet Den eller Den saaledes, at han ikke kunde reise sig mere, og det forekommer mig at kunne see efter denne Paragraph. — Det Øvrige, der er omtalt, skal jeg ikke videre gaae ind paa; kun skal jeg give det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Wessely) Ret i, at den Straf, der er bestemt for at bringe Brændeviin ombord, er for høi; thi det kan jo være, at en af Mandflådet kan taale noget mere Brændeviin end det, han faaer efter Reglementet, uden at beruse sig, og for at være beruset i Tjenesten eller vække Klammeri ombord er der jo særskilt Straf. Tjenesteforholdet ombord paa et Skib bør vel være strengt, men dog saaledes, at det ikke bliver et ligefremt Slaveri.

Madvig: Jeg skal tillade mig to korte Bemærkninger, idet jeg i Forbigaaende blot skal sige, at jeg ikke kan tiltræde den sidste Ytring af den ærede Taler; der nu satte sig, at det burde være tilladt at bringe Brændeviin ombord i Skibene, og at det ikke skal være farligt. Foraaavdt Mandflådet har Krav paa at faae Brændeviin, vil det efter Forpleiningsreglementet faae det, og der er ifølge Skibsfartens Natur al Grund til at forhindre, at der ikke kommer mere Brændeviin ombord, end der efter Reglementet tilkommer Mandflådet; Liberalitet i den Henseende troer jeg vilde være ilde anbragt. — De Bemærkninger, jeg har at gjøre, gjælde § 6 og § 23. Ved § 6 skal